

KATRIENEN

NIEUWS

Operette 'Land van de glimlach' CC De Werf
Standaardprijs € 21

Kortingen:
€20 – 60+, -25, leden Opendoek
€19 – groep vanaf 25 personen
€11 - jonger dan 12 jaar
€1.5 - Uitpas tegen kansentarifief
Vriendenpas niet van toepassing

RESERVEREN via balie CC De Werf.
Via website CC De Werf: -> QR-code

VOELT U HET ? KRIEBELEN

... als je een toneelvoorstelling gaat bekijken?

Wil jij de volgende keer ook schitteren? Voor of achter de schermen? Wij zijn steeds op zoek naar: acteurs/actrices, technici, cateraars, vlotte programmamverkopers, barmannen/-vrouwen, zangers/zangeressen, decorbouwers, organisatoren, supporters of liefhebbers. Interesse?
Stuur een mailtje naar info@catharinisten.be!
Volg ons ook op Facebook als "De Catharinisten" en "Toneelgroep JOKA".

IN DIT NUMMER

OP DE PRAATSTOEL

met Mieke Bouve
pagina 5

EEN GOED GESPREK

Olivier Bisback
pagina 18

EEN SPOOKACHTIG AVONDJE MET

Napoleon
pagina 27

Beste lezer,

Fier en blij kijken we terug op onze recente productie 'Shakers'. Een enthousiast publiek (acht uitverkochte zalen) genoot met volle teugen van het acteerwerk van onze vier straffe actrices Fran, Greet, Katia en Laura. Levensecht, naturel en humoristisch, maar ook met aangrijpende verhalen die binnenkomen en raken. Een cocktail van emoties. Dit alles in een mooi regieconcept van Hans, een totaalbeleving in een 'verbouwde' theaterzaal. Mooi ondersteund door (bijna uitsluitend vrouwelijke) muziekfragmenten én een prachtig decor in een andere setting. Dank aan allen voor deze mooie voorstellingen.

En nu op naar een nieuwe uitdaging: onze operette 'Het land van de glimlach'. Na bijna dertig jaar brengen we wellicht onze laatste operette. En daarvoor zien we op geen moeite. Corona dwong ons tweemaal tot uitstellen. Inmiddels is het geleden van 2019 dat we de operette 'Die Czardasfürstin' brachten in CC De Werf.

Spelers, solisten en koor zijn al maanden aan het repeteren en zetten zich met zeer veel enthousiasme in. Het inoefenen van solonummers, Chinese tekst van liederen aanleren, zoektocht naar kledij, muziekopnamen, enz... Ook decorontwerpers en bouwers zijn al ijverig aan het werk.

Bovendien is de samenwerking met de externe professionele solisten Joris, Sieglinde, Frank en Michel aangenaam en verrijkend. Elien van Dance Fever leert de choreografie aan en verzorgt de dansnummers. Al jaren een toffe samenwerking. Nieuwkomer is spektakelgroep Vredon die meewerkt.

Gelukkig kunnen we rekenen op de onvermoeibare en creatieve inzet van onze huisregisseur Jos Maesschalck. Samen met de koorleiding en het engagement van onze lyrische werkgroep willen we een topprestatie neerzetten. Het is een huzarenwerk. Maar wel met passie gedragen. Dank ook voor de

hulp en steun van de medewerkers van CC De Werf.

Is dit een eindigend verhaal? Wellicht wel. Daar zijn meerdere redenen voor. Budgettaire is dit voor ons een te risicovolle onderneming, vooral omdat we een professionele aanpak wensen inzake techniek, solisten, muziekband, locatie, decor, enz...Anderzijds spreekt het operettegenre minder het publiek aan, alhoewel wij al jaren de enige Aalsterse culturele vereniging zijn die de operette op het programma-aanbod van ons cultureel centrum zetten.

Wat wordt dan de toekomst? Dit wordt een serieuze denkoefening. Maar één ding is zeker. De Catharinisten blijven naast toneel aandacht hebben voor het lyrische luik dat we ook beoefenen met o.a. ons koor. Dus zoals wij in Aalst zeggen: 'Weir doeng voesj', maar wellicht met een andere muzikale invulling.

Mis dus zeker niet 'Het land van de glimlach' en kom kijken! Reservatie via CC De Werf.

Wij hopen jullie daar te ontmoeten!

Guido De Cock

Deken van de Catharinisten

CHAMPAGNEVERKOOP

Katrienen Champagne
CHARBONNIER

bij u thuis geleverd in groot Aalst of op afspraak .....

Karton van 6 flessen 130 euro

Bestel via betaling op rekening BE48 2930 2365 5527 van de
vzw De Catharinisten

(Graag uw telefoonnummer in de mededeling)

Le Champagne,
c'est la joie de vivre!
Steun cultuur!
Steun de Katrienen!

Kalender

SEIZOEN 2023 -2024

Het land van de glimlach (CC De Werf)

vrijdag 19 april 2024 – 20 uur

zaterdag 20 april 2024 – 20 uur

zondag 21 april 2024 – 15 uur

maandag 22 april 2024 – 20 uur

Reserveren kan via CCdewerf

OP DE PRAATSTOEL

MIEKE BOUVE

“ IK ACTEER NIET, IK SPEEL ”

MIEKE BOUVE

De liefde voor taal dreef Mieke Bouve (62) in de armen van het theater

Mieke Bouve was/is 'always a good looking girl'. Het 22-jarige postermeisje dat menige jongensslaapkamer sierde ten tijde van 'Merlina', de 35-jarige kordate – zeg maar op het bitche af – vrouw in 'Wittekerke' tot één van de waardige 'calendar girls' vorig jaar in het gelijknamige theaterstuk waar Bouve schitterde aan de zijde van tegen-speelsters als Ann Van den Broeck, Sandrine André, Greet Rouffaer, Katja Retsin, Veerle Malschaert en Katrien De Becker. Maar dat schoonheid ook van binnen zit en op een mooie, correcte manier kan worden verwoord, bewijst Mieke Bouve aan de manier waarop ze praat. Indien de Grote Prijs Jan Wauters – het in 2010 overleden maar tot op vandaag ongeëvenaarde icoon van de Vlaamse sportjournalistiek – veel vroeger had bestaan, was Bouve ongetwijfeld diverse keren met de hoofdprijs aan de haal gegaan. Om de woorden van de Jan Wauters-jury te gebruiken: "Excelleren in het gebruik van het Nederlands en een taalgebruik dat getuigt van uitstekende taalbeheersing en grote creativiteit." Dat dit interview dan ook in het AN verliep, had u al begrepen.

Geboren in Sint-Niklaas, al vele jaren woonachtig in Gent maar... ook Aalsterse roots.

Bouve: "Tot op vandaag nog. Mama is 93 en geen enkele week sla ik een bezoekje over. Wij zijn naar Aalst verhuisd toen ik 1 jaar oud was. Papa was van vorming germanist en kreeg een lesfunctie aangeboden in het Sint-Maarteninstituut, het 'Klein College' zoals ze in de volksmond zeggen. Hij gaf Nederlands en geschiedenis. En ook mama was pedagogisch gevormd als lerares lager onderwijs. Ik kan dus heel goed 'Olsjters' praten als het moet; net zoals dat met andere dialecten het geval is trouwens. Wellicht heeft dat te maken met mijn gevoel én mijn voorliefde voor taal."

Het zaadje voor het theater en acteren is dus gezaaid van thuis uit.

Bouve: "Neen, niet echt. Mensen die in het onderwijs staan, zijn vaak *cultuurminded* en dat was bij mama en papa niet anders. Maar om nu te zeggen dat zij de aanzet hebben gegeven tot mijn latere beroepskeuze; dat is ook niet waar. Ik keek op naar mensen die een verzorgde taal spraken, Hugo Claus bijvoorbeeld. Als ik die bezig hoorde dacht ik bij mezelf: dat wil ik later ook kunnen en doen. Mijn inschrijving aan de Aalsterse Academie, richting 'Dictie en Voordracht' was in die optiek een logische eerste stap. Lea Thys gaf daar destijds les en zij heeft mijn gevoel voor taal en alles wat daarbij hoorde nog meer aangezwengeld. Het is trouwens ook Lea die mij op een bepaald ogenblik gevraagd heeft mee te spelen in een productie."

Nauwelijks 19 ben je als je al debuteert in een film, 'De blijde dag'.

Bouve: (schalks) "Tot spijt van wie het benijdde. Ik deed auditie en het was er meteen knal op. De hoofdrol en dat tot verbijstering, en wellicht ook ontgoocheling, van andere actrices in spe die op dat moment volop studeerden aan het conservatorium. De film werd gedraaid tijdens de vakantie – onder meer ook in de Maricollen in Lede – en toen ik me enkele maanden later inschreef voor mijn eerste jaar aan het Gentse

conservatorium zag ik opnieuw veel van dezelfde gezichten verbaasd opkijken ..."

Ik kan het me zo voorstellen: Mieke Bouve is als voorbeeldige studente moeiteloos door haar studiejaren gerold.

Bouve: (lachend) "Ik zal het anders verwoorden: ik ben blij dat ik niet op kot heb gezeten tijdens mijn opleiding. Het waren de jaren waarin alles kon en mocht en zeker theatermensen zich als het ware vrijgevochten voelden. Maar om concreet op je vraag te antwoorden: ook ik heb mijn ingangsexamen in twee beurten afgelegd en ook ik was weleens gebuisd op één of ander theoretisch vak. De drang om er te komen heeft uiteindelijk wel de bovenhand gehaald."

Mieke Bouve staat nog vaak synoniem voor 'Merlina' en 'Wittekerke' en de rollen die je in die series vertolkte. Ergert je dat want je hebt toch zoveel meer op je palmares?

Bouve: "Ik stel het andersom: weinig mensen weten dat ik één van de pioniers was van nachtradio bij de BRT. Ik vond dat prachtig om te doen; radio had en heeft altijd nog iets mysterieus. Wie is die man of vrouw achter die stem? Ik ben trots dat ik die job 10 jaar op mijn manier heb mogen invullen. Net zoals bij 'Merlina' en 'Wittekerke' het geval is geweest. En dat je vaak wordt vereenzelvigd met bepaalde rollen, is

een onderdeel van het vak. Het is een beetje gelijkaardig aan 'bekendheid'. Niet zelden word ik nog herkend of aangesproken op mijn rollen uit die tijd. Ik heb daar nooit last van gehad omdat het inherent is aan

acteur of actrice zijn."

Nochtans kreeg je tot in het grootwarenhuis opmerkingen over je rol als Camilla in 'Wittekerke'.

Bouve: (lachend) "Meer nog; ik werd op

"Niet zelden word ik nog herkend of aangesproken over 'Merlina' of 'Wittekerke'. Ik heb daar nooit last van gehad."

straat zelfs uitgescholden voor mijn personage. En in het grootwarenhuis keken mensen in mijn winkelkar en maakten de smalende opmerkingen over "wat die Camilla allemaal koopt". Kon ik dat best plaatsen dan vond mijn dochter daar niets aan. Dat ze haar mama beledigden kon ze niet verdragen. Ach, het is lekker en boeiend om zo'n slecht persoon te spelen. Het maakt deel uit van de psychologie van de mens specifiek en het bestaan in het algemeen. Ik lees daar trouwens veel over."

Wat me opvalt: je neemt het woordje 'acteren' niet of nauwelijks in de mond. Je hebt het altijd over 'spelen'.

Bouve: "Ik doe dat bewust. Acteren heeft

voor mij zoiets ‘namaakchtig’. Je moet je uiteraard kunnen inleven in je personage en je moet daarvoor vaak opzoekingswerk verrichten maar dan moet je die man of vrouw nog geloofwaardig kunnen neerzetten. Als je hem of haar dan ‘speelt’ is dat voor mij op een natuurlijke manier.”

Je hebt tijdens de beginjaren van je loopbaan naast heel wat oudere en intussen zelfs overleden acteurs en actrices gestaan. Van wie heb je de fijne kneepjes van het vak geleerd?

Bouve: “Die lijst zou ellenlang zijn maar tijdens mijn ‘Merlina-jaren’ heb ik veel gehad aan Leo Couzin, Paul Ricour en Jan Reusens. Later ook Nand Buyl, Senne Rouffaer, Ann Petersen, Jo De Meyere en van de huidige generatie Warre Borgmans en Lucas Van den Eynde. Je merkt aan alles dat Warre en Lucas mannen met charisma zijn, die stralen professionaliteit en spelvreugde uit op en naast het podium. Of je nu een beginnend of al wat meer gelouterd acteur bent, je moet altijd stelen met de ogen. De positieve punten pak je mee en gebruik je op je eigen manier om een personage in te vullen. Jo De Meyere bijvoorbeeld moest je een half uur voor een voorstelling niet meer aanspreken. Die was dan al zo geconcentreerd bezig en zich volop aan het inleven. An Petersen daarentegen zat tot twee minuten voor ze moest opgaan rustig te haken. Van An heb ik héél straffe dingen gezien. Ze stond in de coulissen in afwachting dat ze op scène moest komen en dat diende

wenend te gebeuren. Wel, An kwam op en binnen de seconde liepen de tranen over haar wangen. Formidabel.

Je hebt zowel voor televisie gewerkt, in films gespeeld als in theaterzalen gestaan. Naar wat gaat je voorkeur uit?

Bouve: “Ieder medium – als ik het zo mag omschrijven – heeft zijn specifieke eigenschappen en wetmatigheden. Je kan ze ook nauwelijks met elkaar vergelijken. Televisie is een technische kunstvorm waar ‘wachten’ en ‘geduld’ belangrijke kernwoorden zijn. In theater heb je zelf alles veel meer in de hand. Vooral de wisselwerking met het publiek vind ik in dat opzicht heel belangrijk. Ik heb acht jaar in de KVS gespeeld met onder anderen Gilda De Bal, Chris Lomme, Nand Buyl en Senne Rouffaer – die ook allemaal voor televisie hebben gewerkt – en ik merkte toch dat er een ander soort spanning was in het theater. Dat had ook veel te maken met de tijdsduur tussen verschillende stukken die werden gespeeld. Nu loopt een productie veel langer dan vroeger toen we slechts drie of vier weken kregen om te repeteren en het moest klaar zijn.”

Als we vroeger en nu vergelijken: waar is de tijd dat ‘echte’ theaterspelers de neus op-haalden om aan te treden in een soap?

Bouve: “Hoeveel van ons kunnen echt leven van theater? Bovendien wordt vandaag de dag ook vaak in hetzelfde vijftje gevist qua namen. Daarom dat veel acteurs en actrices blij zijn met de kansen die ze krijgen, gelijk voor welk forum. Robby Cleiren heeft dat altijd heel mooi omschreven: “Het meest onzekere beroep is dat van acteur,” zei hij altijd. Al voeg ik daar graag aan toe: “Maar talent komt wel altijd bovendien.”

En om nog even terug te komen op het spelen in een soap; die worden heel professioneel gemaakt. Met andere woorden, er is niets mis mee.

Je bent ook al meer dan 20 jaar actief in de politiek. Eerst voor de Volksunie later omgedoopt tot Spirit, vervolgens voor de toenmalige sp.a en sinds 2018 voor Open Vld. Wat hoop je te realiseren met je politiek mandaat?

Bouve: “Voor alle duidelijkheid: ik bekleed geen schepenambt. Ik zetel in de gemeenteraad waar ik onder meer voorzitter ben van de commissie ‘Mobiliteit’. Ik neem mijn engagement ter harte. Logisch want Gent is niet alleen een grootstad maar als je ook drie tot vier avonden per week vergaderingen en besprekingen hebt en daaraan gekoppeld de vele voorbereidingen moet je zoiets met overtuiging doen. Bovendien, de kiezers die je hun vertrouwen hebben gegeven verdienen het dat je hun belangen verdedigt. De thema’s die mij het meeste aan-

spreken zijn uiteraard cultuur, onderwijs, jeugd en algemeen welzijn. Als gemeenteraadslid moet je volgens mij alert en kritisch zijn naar het College van Burgemeester en Schepenen toe. Betekent het dat je altijd moet dwarsliggen als er voorstellen komen van die kant? Allerm minst, want dan geraak je nergens. Heel wat politiek geëngageerde mensen hebben goeie ideeën en die verdienen alle steun.”

Gekke vraag misschien: ben jij een moeilijk mens?

Bouve: “Ik vind van niet. Misschien denkt de buitenwereld er soms wel zo over omdat ik dingen benoem zoals ze zijn. Maar dat

“Ik ben geen moeilijk mens, ik benoem alleen de dingen zoals ze zijn.”

moet toch kunnen. Zeker in de politiek. Ik zal een partij- of persoonlijk standpunt altijd met het nodige vuur verdedigen maar evenzeer op een diplomatische en beleefde wijze. (denkt even na) Weet je, als acteur of actrice moet je gevoelens kunnen uiten. In de politiek is dat evenzeer het geval.”

Je echtgenoot Jaak is iets meer dan twee jaar geleden overleden aan kanker. Jij was tijdens zijn ziekteperiode een rots in de branding als mantelzorgster. Zou je dat ook kunnen opbrengen voor andere zieken?

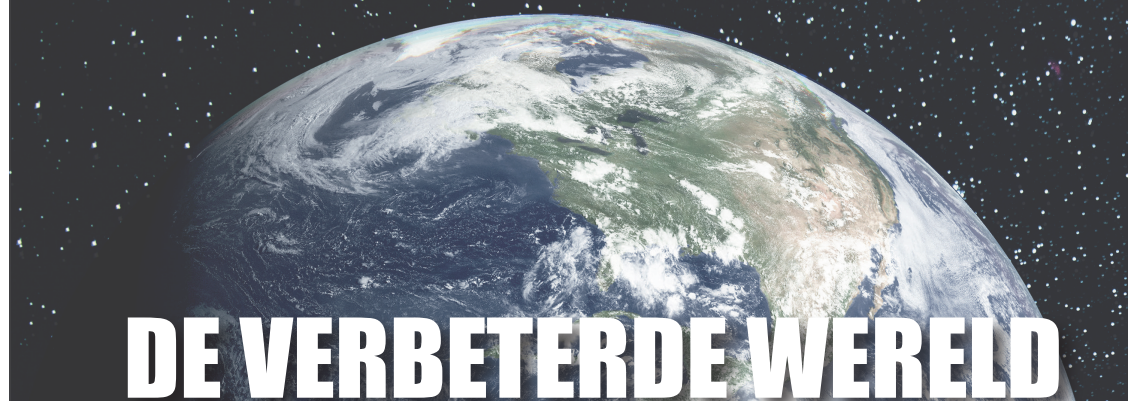
Bouve: "Oooh, moeilijke vraag. (denkt even na) Ik ben een gevoelig type, ook al lijkt dat voor anderen misschien niet zo. Eerlijk gezegd, ik weet het niet. Ik heb op dat vlak ook al mijn deel van de klappen geïncasiseerd. Papa is jong gestorven, hij was amper 50 jaar, en met Jaak ben ik mentaal en fysiek door een zware periode gegaan. (wacht een ogenblik) Eerlijk, ik weet het niet."

Tot slot, twee vragen voor één. Theater in Vlaanderen: wat is de toekomst? En wat wil Mieke Bouve nog?

Bouve: "Wat mezelf betreft kan ik kort zijn: ik zie wel wat mijn pad kruist. Ik heb bijna al mijn rollen heel graag gespeeld en als zich straks een mooie opportuniteit aandient, zeg ik niet a priori nee. Het theater in Vlaanderen is een ander paar mouwen. Wij zijn geen volk dat dweept met zijn acteurs of actrices terwijl de overvloed aan moderne middelen het 'spelen' naar de

achtergrond heeft verdronken. De traditie van 'live art' is er niet meer. De tijd dat toneelstukken op zondagavond op tv werden uitgezonden, komt nooit meer terug. Je kan dat jammer vinden maar het is realiteit. (plots verrassend maar lachend) Nu ik er even over nadenk: misschien is het wel een toeval dat ik actrice ben geworden. Als kind droomde ik er immers van om 'sacochen en paraplus' te verkopen. Ik vond die zo mooi."

Renaat Gits

DE VERBETERDE WERELD

Er was eens een wereld waarin mensen in harmonie leefden met de natuur en elkaar. Het was een wereld waarin iedereen gelijk werd behandeld, ongeacht hun afkomst, geslacht of religie. In deze wereld waren er geen oorlogen, hongersnoden of natuurrampen. Het was een utopie, een droom die werkelijkheid was geworden.

Deze verbeterde wereld was het resultaat van jarenlange inspanningen van visionaire leiders, wetenschappers en activisten. Ze werkten samen om de problemen van de oude wereld op te lossen en een nieuwe samenleving te creëren die gebaseerd was op vrede, rechtvaardigheid en duurzaamheid.

Een van de belangrijkste veranderingen in deze nieuwe wereld was de overgang naar duurzame energiebronnen. Fossiele brandstoffen werden vervangen door schone en hernieuwbare energiebronnen zoals zonne-energie, windenergie en waterkracht. Dit zorgde ervoor dat de lucht schoon bleef en de klimaatverandering werd teruggedrongen.

Daarnaast werden er ook grote stappen gezet op het gebied van voedselproductie. In plaats van grootschalige landbouw die afhankelijk was van pesticiden en kunstmest, werden er kleinschalige biologische boerderijen opgezet. Deze boerderijen gebruikten natuurlijke methoden om gewassen te verbouwen en dieren te houden. Hierdoor werd de biodiversiteit behouden en werden de ecosystemen in stand gehouden.

Een andere belangrijke verandering was de herverdeling van rijkdom en macht. In plaats van een kleine elite die alle rijkdom bezat, werd het geld eerlijk verdeeld onder alle mensen. Dit zorgde ervoor dat iedereen toegang had tot basisbehoeften zoals voedsel, onderdak en gezondheidszorg. Ook werden er maatregelen genomen om genderongelijkheid tegen te gaan en vrouwen gelijke kansen te geven.

Naast deze structurele veranderingen waren er ook veranderingen op persoonlijk niveau. Mensen werden aangemoedigd om bewuster te leven en na te denken over hun impact op de wereld. Ze leerden om respectvol met elkaar om te gaan en conflicten op vreedzame wijze op te lossen. Ook werd er veel waarde gehecht aan kunst, cultuur en educatie.

In deze verbeterde wereld waren mensen gelukkig en tevreden. Ze voelden zich verbonden met elkaar en met de natuur om hen heen. Er was geen sprake van armoede, ongelijkheid of discriminatie. Iedereen had gelijke kansen en kon zijn volledige potentieel benutten.

Het succes van deze verbeterde wereld inspireerde andere landen en samenlevingen om hetzelfde pad te volgen. Overal ter wereld ontstonden er initiatieven om duurzame ontwikkeling te bevorderen en sociale rechtvaardigheid na te streven. Mensen realiseerden zich dat ze samen sterker stonden dan alleen.

Wie zei daar weer *'I have a dream'*?

Alena Iemants

OEIST?

De Katrienen zijn de drijvende kracht achter talloze producties. Ze zijn met meer dan honderd en allen gebeten door eenzelfde passie: theater. Of het nu achter of voor de schermen is, samen maken ze deel uit van dezelfde familie. De schoonheid van al wat leeft binnen de Katrienen kunnen we dan ook niet onbelicht laten. Elk nummer laten we een lid aan het woord. Ditmaal richten we onze toneelspot op Vicky De Wolf. We zijn benieuwd wie zij is. Met één simpele vraag kwamen we het allemaal te weten: Vicky, oeist?

Zoals altijd druk! Ik ben voorzitter van het Priester Daensfonds, een sociaal-culturele vereniging die informatie verspreidt over de historiek en de actuele waarde van Priester Daens. Ik ben ook lid van het bestuur van Markant Aalst Centrum, een vereniging die een scala aan diverse, culturele activiteiten aanbiedt, in de eerste plaats bedoeld voor vrouwen. De echtgenoten mogen

wel eens mee als er een speciale activiteit wordt georganiseerd. Last but not least ben ik bestuurslid bij de Catharinisten, waar ik me vooral bezig houd met administratieve taken. Als er iets moet opgezocht worden dan is dat vaak mijn werk. Hierbij kan ik steunen op mijn beroepservaring als medewerker van de stad Aalst. Verder heb ik me ook aangesloten bij het promoteteam van de Katrienen en we mogen wel stellen dat de promotie deze keer goed gewerkt heeft: alle voorstellingen waren volledig uitverkocht!

Normaliter hadden mijn man Frank en ik meegezongen in het koor van onze operette. We zijn trouwens via de operette bij de Katrienen geraakt. Wij zongen allebei mee met JOTAM (letterwoord voor JONG TALENT Meldert), oorspronkelijk een muzikaal ensemble dat was opgericht om de mis op te luisteren. Later is dat dan geëvolueerd naar een koor. De Katrienen waren op zoek naar extra koorleden en zo zijn wij er 'ingerold' en hebben praktisch aan alle

kooractiviteiten meegedaan. Maar nu hebben we geregeld de oppas met overnachting van onze kleinkinderen en zo was het niet mogelijk om ons te engageren. Hoewel, op de opvoeringen ga ik zeker meehelpen: grimeren samen met mijn dochter Els en waar nodig meehelpen achter de scène.

Verder gaan Frank en ik graag fietsen, zodra het weer het toelaat. Uiteraard heeft dat de laatste tijd wat stil gelegen met het vele regenweer en sowieso is de winter nu niet de geschikte periode om te gaan fietsen. Maar bij mooi weer in het verschiet stippel ik dan een fietsroute uit, gaan de fietsen op ons draagrek en zijn we voor een ganse dag weg. We nemen onze picknick mee en dan maak ik een hele reeks foto's die dan op Facebook terecht komen.

Verder maken we ook 'kleine reisjes'. Uitstappen met of zonder de fiets voor enkele dagen en niet te ver. Want we hebben nogal wat dieren in huis. Frank houdt vogels en kippen, we hebben twee poezen en dat allemaal maakt dat we niet te lang van huis willen blijven.

Wim Van Buggenhout

STM SETTING
CREATIVE STONE SETTING

Steven Mertens
Edelsteen setter - Graveur
Burchtstraat 10 - Aalst
www.stmsetting.be
info@stmsetting.be

fotograaf lieven persoons

www.fotostudiopersoons.be

Bellaertstraat 5b 9340 Lede

GSM 0498 52 09 15
andre.monsieur@telenet.be

**!! UW ADRES VOOR CENTRALE
VERWARMING en SANITAIR !!**

ECHT GEBEURD?

‘Kapitein Zeppos’, ‘Axel Nort’, ‘Johan en de Alverman’, ‘Fabian van Fallada’, ‘Midas’, ‘Keromar’ en nog net binnen de gepaste leeftijdsgrens ‘De Kat’. Jeugdfeuilletons die de toenmalige BRT op woensdagnamiddag tijdens de jaren 60 en 70 bij ‘Nonkel Bob’ op tv uitzond. Het was een geijkt programma: om twaalf uur de school uit, snel naar tante – *die op mij paste omdat ma en pa uit werken waren* – frietjes met appelmoes en stove-rij en daarna urenlang voetballen op het pleintje voor tantes huis. Van huiswerk op woensdag was toen nog lang geen sprake. En na legendarische Europese wedstrijden waarin Ajax stevast won en Johan Crujff iedereen altijd en overal overvleugelde op ons veldje was het tijd voor chocomelk en crèmekoeken. En voor ‘Nonkel Bob’.

‘Kapitein Zeppos’ had Senne Rouffaer. ‘Axel Nort’ stond of viel met Nand Buyl. ‘Midas’ en ‘De Kat’ waren de speeltuin van Rik Andries. Maar ‘Johan en de Alverman’ had – wat mij betreft althans – zoveel meer. De stijlrijke en immer kwieke Johan (Frank Aendenboom), de geheimzinnige en nauwelijks verstaanbare Alverman (Jef Cassiers), de mooie Rosita de Bobadila (Rosemarie Bergmans) waar je niet anders dan verliefd kon op worden. Maar toch was er iemand die er, letterlijk zelfs, bovenuit torende: *Otorongo* (Adolf De Winter). De norske Indiaan die in opdracht van Don Cristobal de Bobadila (Cyriel Van Gent) een stapelverliefde Johan van zijn dochter Rosita moest weghouden. Met alle middelen die Otorongo ter beschikking had en dat waren er fysiek gezien – hij sprak nauwelijks een woord – nogal wat. Dat mijn sympathie naar de kant van Johan overhelde was logisch – dat had trouwens niet alleen met een licht sluimerend gevoel van rechtvaardigheid te maken – gelet op de figuur van Rosita. Maar ook Otorongo maakte iets in mij los; in die mate zelfs dat

ik elke keer als hij zijn opwachting maakte, besloot om later ook voor Indiaan te studeren. Een vak dat mij niet zo moeilijk leek want het was vooral spierkracht die je moest hebben en in mindere mate de gave van de taal of de rekenkunst.

Een zonnige zondag in mei. Ik ben de jeugdfeuilletons al eventjes ontgroeid, maar pure nostalgie – heb je dat gevoel al als 14-jarige? – overvalt mij als ma en pa beslissen om die namiddag een bezoekje te brengen aan de taverne van Otorongo in Wetteren. Dat het de bedoeling is nadien nog verder door te rijden naar de Donk, met een bootje te varen op het gelijknamige meer en vervolgens in één of ander aangrenzend etablissement een ijscoupe te verorberen, doet voor mij niets ter zake. Alleen Otorongo is wat telt. Maar omdat je bij een dergelijk belangrijk persoon toch méér moet doen dan hem alleen maar te staan aangapen, beslis ik me terdege voor te bereiden op een gesprek(je). En hoe kan dat beter dan er voor de zoveelste keer de twee boeken van ‘Johan en de Alverman’ op na te lezen en daaruit vervolgens enkele vragen te distilleren. Alleen ... na enkele bladzijden word ik al geconfronteerd met een serieus probleem: welke vragen? Want Otorongo houdt zijn antwoorden meestal kort: “Uch”.

Tijdens de busrit naar Wetteren – over een auto beschikken we op dat moment van thuis uit nog niet – kijk ik er nog eens mijn vragenlijstje op na. *Vanwaar komt de naam Otorongo? Ben je een paardenliefhebber? Ga je nog mee doen aan andere feuilletons? Is het spannend om voor televisie te werken?* En ten slotte het meest prangende moment van mijn diepte-interview: *ben jij nu beroemd over de hele wereld?* Volgens mij kan Otorongo zich wel vinden in deze vraagstelling en krijg ik ongetwijfeld een leuk antwoord; alleen over

de lengte daarvan ben ik allerm minst zeker.

Bij aankomst aan de taverne ben ik al direct onder de indruk. Niet omwille van de vele mensen die zich van een plaatsje op het terras hebben verzekerd, maar omdat mijn ‘jeugdheld’ blijkbaar ook gewone kleren draagt. Niets, bloot bovenlijf, geen haarband met enkele pluimen, geen lendendoek boven een prachtig versierde broek. Wel een geruit hemd, een floeren broek en ruitelaarzen. En een paard dat hij kort aan de teugels houdt. Niet dat ik hem zonder dat laatste niet zou herkend hebben – Otorongo was inderdaad een reus van een man – maar er was ten minste iets wat expliciet verwees naar zijn rol in ‘Johan en de Alverman’. De klap op de vuurpijl was echter dat Otorongo ook in vriendelijke volzinnen kon spreken, voortdurend een lach op het gezicht had en kinderen uitnodigde naast hem op de bok plaats te nemen om vervolgens een ritje met paard-en-kar te maken. Ik begon plots te twifelen – niet aan ‘mijn held’ uiteraard – maar aan de kwaliteit van ons tv-toestel thuis. Want hoeveel verschil kon er zijn tussen de norske, alleen maar drieklanken uitstotende Indiaan in onze kijkkast en de man die in levenden lijve voor mij stond. Misschien moest pa nog eens op het dak kruipen om onze antenne te draaien, zodat Otorongo op tv hetzelfde zachtaardige karakter kreeg als in ‘het echte leven’. Dan zou hij Johan helemaal niet lastig vallen of een dreun op het hoofd verkopen. Integendeel: Otorongo zou ervoor zorgen dat Johan kon trouwen met Rosita.

Dat ik niet vooraan naast hem kon zitten, maar gewoon ‘in de koets’ moest plaatsnemen tijdens een ritje door het bos, deerde me niet. Wat me veel meer stoorde, was het gekwetter van drie andere jongens die blijkbaar klasgenoten waren en het de hele tijd over een spreekbeurt hadden die ze één van de daaropvolgende weken moesten geven. “De maanlanding is wel een boeiend onderwerp,” zei de meest mondige van het trio.

“Alleen jammer dat ik geen maanmateriaal mee naar school kan nemen,” vertelde hij op wijsneuzige toon. Wat mij betrof mocht Otorongo zijn tweespan stante pede halt laten houden, die kerel een schop onder het achterwerk verkopen zodat hij in een baan om de aarde terecht kwam. Hij hoefde achteraf ook niet per se op de maan te landen; een andere meer onbekende ster was ook goed voor mij. Dat ik aan het eind van onze tocht geen gebenedijd woord met Otorongo had kunnen wisselen, stemde me triestig.

Enkele dagen na onze zondagse uitstap gaf moeder mij onder mijn voeten. Dat ik alweer vergeten was een papiertje uit mijn broekzak te halen waardoor ze de hele was opnieuw kon doen want alles hing vol klevrige snippers. Ik heb de schuld dan maar aan Otorongo gegeven.

Echt gebeurd? Verzonnen of (gedeeltelijke) waarheid? Wie het juiste antwoord denkt te weten, mag het doorsturen naar redactie@catharinisten.be, uiterlijk **eind juni** en uit de juiste inzendingen verloten we een fles Katrienenchampagne.

En het vorige verhaal was niet helemaal waar! De aandachtige lezer had kunnen weten dat de zin *Met andere woorden, de deurklink gaat mee naar Brussel, niet correct* was. Het moest Antwerpen zijn. Spijtig genoeg heeft niemand gereageerd! En zo hebben de Katrienen weer een fles champagne gespaard...

En we dagen onze lezers uit. Wie schrijft een ‘(al dan niet) Echt gebeurd?’ verhaal. Minimum 600 woorden (hoewel: het mag iets minder), maximum 1000 woorden. Stuur het verhaal op naar redactie@catharinisten.be tegen eind juni. Vergeet niet even te vermelden of een en ander correct is of niet. De schrijver krijgt twee gratis tickets en drankjes bij de eerste productie volgend seizoen!

www.catharinisten.be

Het Land van de Glimlach

een operette
van Franz Lehár
regie Jos Maesschalck

Een operette van Franz Lehár. Het verhaal van deze feestelijke operette speelt zich af in Wenen en in China, het land van de glimlach. De Weense prinses Lisa besluit om te trouwen met haar geliefde prins Sou Chong en hem te volgen naar het verre China. De grote verschillen tussen de Westerse en Oosterse cultuur leiden echter tot het tragische einde van hun liefdesverhaal. Franz Lehár zelf vond dit zijn beste operette en schreef hiervoor zijn meest beroemde melodieën 'Meine Liebe, deine Liebe' en 'Dein ist mein ganzes Herz'.

Regie: Jos Maesschalck

Solisten: Joris Bosman, Sieglinde Heymans, Greta Bosteels, Frank Schoonacker, Michel Supply

Met o.m. André De Cock, Dirk De Backer, Erik De Smet, Geertje Evenepoel, Luc D'hoë, Rik De Valck, Elien Moerenhout, Wim Vidts, Jan François

Dance Fever met Elien Moerenhout.
Spektakelgroep Vredon.
Het Katrienenkoor o.l.v. André De Cock met Carla Van Hauwermeiren, Christine Maes, Anne-Marie De Moor, Veronique De Vos, Catharina De Vos, Raymonde Van Neck, Bea Schollaert, Francine De Rycke, Hannie Polderdijk, Simone Jacobs, Veroniek Lievens, Mia Slagmulder, Tony De Puydt, Luc D'Hoë, Dirk De Backer, André De Cock, Erik De Smet, Arnout De Vidts, Herman Haerens

vrijdag 19 april 2024 - 20 u
zaterdag 20 april 2024 - 20 u
zondag 21 april 2024 - 15 u
maandag 22 april 2024 - 20 u

Wenen, de stad van muziek en dans
Daar ontmoet ik jou, mijn prins uit het oosten
Je ogen glinsteren als sterren in de nacht
Je stem betovert me als een lied

Je vraagt me om met je mee te gaan
Naar je land van de glimlach
Waar de bloesems bloeien en de vogels zingen
Waar je me belooft gelukkig te maken

Ik volg je, zonder te aarzelen
Ik laat alles achter voor jou
Maar in je land van de glimlach
Voel ik me eenzaam en verloren
Je moet je houden aan je plicht
Je moet je houden aan je traditie
Je moet trouwen met vier vrouwen
Je moet heersen over je volk

Ik begrijp je niet meer
Ik herken je niet meer
Je bent niet meer de prins die ik liefhad
Je bent niet meer de man die ik kende

Je land van de glimlach
Is een land van tranen
Je land van de glimlach
Is een land van leugens

Ik wil terug naar Wenen
Ik wil terug naar mijn thuis
Maar je houdt me tegen
Je laat me niet gaan

Dan breekt de oorlog uit
Dan breekt de hel los
We worden gescheiden door het lot
We worden gescheiden door de dood

Je redt me, maar je verliest me
Je kust me, maar je verlaat me
Je zegt me vaarwel, met een glimlach
Je zegt me vaarwel, met een traan

Operette 'Land van de glimlach' CC De Werf
Standaardprijs € 21

Kortingen:
€20 – 60+, -25, leden Opendoek
€19– groep vanaf 25 personen
€11 euro - jonger dan 12 jaar
€1.5 euro Uitpas tegen kansentariaf
Vriendenpas niet van toepassing

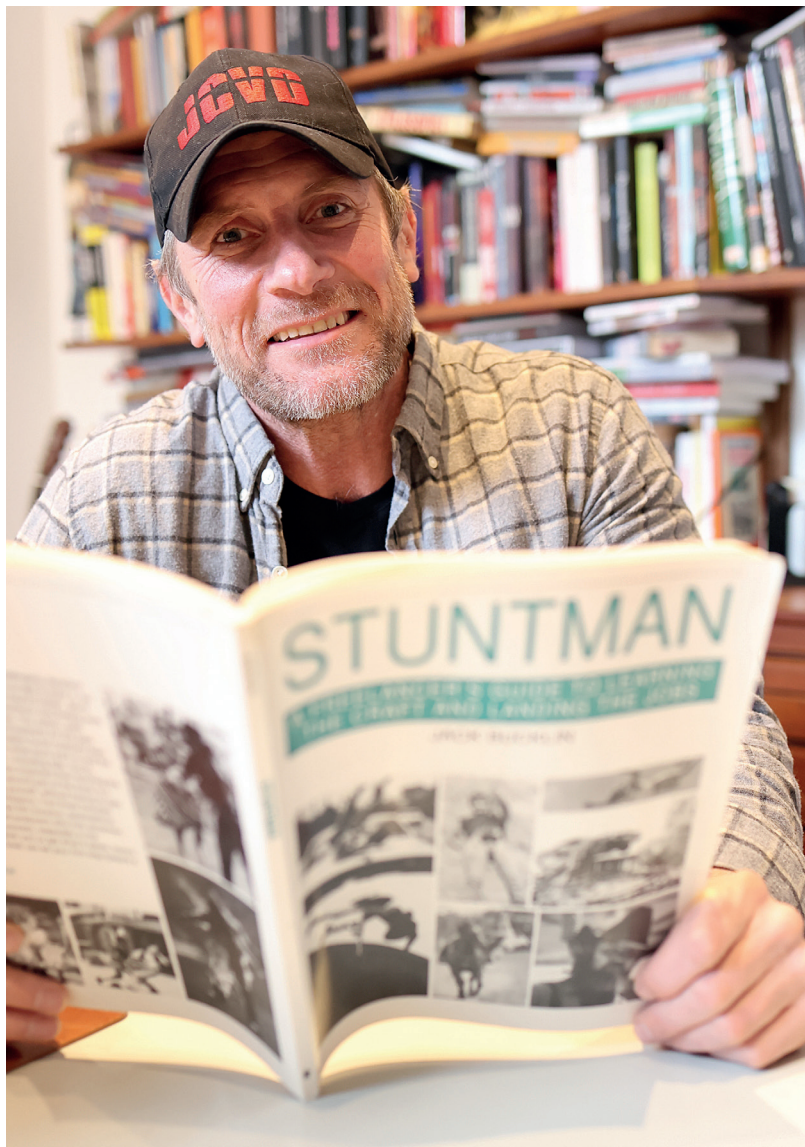
RESERVEREN via balie CC De Werf.
Via website CC De Werf: -> QR-code

EEN GOED GESPREK

Het Katrienennieuws gaat deze keer duidelijk de internationale toer op. In deze reeks laten wij een bekende Aalstenaar aan het woord die cultuur – in de meest “rekbare” betekenis van het woord – hoog in het vaandel draagt en die een visie heeft op wat zich voor en achter de coulissen van een voor de buitenstaander vaak minder bekende wereld afspeelt.

In het midden van onze stad woont **Olivier Bisback**, misschien bij een aantal lezers onbekend maar een grote naam in de filmwereld.

Olivier, jij bent acteur, stuntman en personal coach? Dat is al heel wat!

Ja, maar ook schrijver. Ik heb een boek geschreven over fitness, getiteld *Fantastisch fit* over voeding en training. Zopas heb ik vernomen dat mijn volgende boek zal uitgegeven worden: *Je hebt maar één leven*. Daarin tracht ik te schetsen hoe je je leven in handen moet nemen. Daarnaast ben ik ook halftijds werkzaam bij het Vlaams Parlement, vroeger bij het Beknopt Verslag, tegenwoordig als HR-medewerker. Als personal coach werk ik nu alleen nog met bekende mensen. Tijdsgebrek, weet je wel.

Om te beginnen, hoe ben je stuntman geworden, vanwaar kwam je motivatie?

Als kind was ik heel tener en verlegen. Gelukkig heeft mijn mama me ingeschreven in een Taekwondo school in Aalst en op mijn elfde stond het voor mij vast dat ik acteur/stuntman wilde worden. De

eerste videocassette die ik kreeg was *The Way of the Dragon* van en met Bruce Lee en Chuck Norris. Er stond op die videocassette een gespierde man. Het was de enige film die ik had en ik heb ik die honderden keren bekeken. Ik kende de dialogen van buiten, speelde de gevechtsscènes na in de tuin en zo is Olivier, de gevechtsschoreograaf geboren. Deze videocassette heb ik nog altijd en inmiddels is die gesigneerd door Chuck Norris zelf (die ook in die film meespeelde, een bekende acteur was in actiefilms en zesmaal wereldkampioen karate n.v.d.r.).

Eens dat zaadje geplant, hoe is die droom dan werkelijkheid geworden?

Toen ik twintig was, ben ik beginnen te figureren voor televisie, maar dat was uiteindelijk saai, wachten, soms een hele nacht lang in de kou of in de regen. Maar op een bepaald moment mocht ik meedoen aan een gevecht en het viel blijkbaar op dat ik daar bedreven in was en zo werd ik meer en meer gevraagd voor echte gevechtsscènes en het betere stuntwerk. Onder meer voor *Flikken*, *Witse*, *Aspe...* De opdrachten werden alsmaar gevaarlijker en de druk groter. De tijd was aangebroken om me bij te scholen. In Seattle (USA) heb ik een opleiding gevolgd om stuntman te worden. Ik was de eerste Belg die afstudeerde aan de International Stunt School aldaar. Dat is in de pers gekomen en zo heeft Jan Verheyen mij op-

gemerkt en ben ik van de televisie naar de film overgegaan.

Maar je bent ook acteur?

Zeker, vaak zelfs, vooral in het buitenland. Dikwijls in Franse, Duitse en Engelstalige films, maar in België heb ik vooral het etiket van stuntman. Je moet maar eens op het web in de **International movie database** mijn naam opzoeken en dan zie je onder 'credits' het aantal films waarin ik heb meegespeeld. Met de meest bekende Belgische acteurs heb ik kunnen samenwerken. Ook heb ik wereldvedetten ontmoet zoals Jean-Claude Van Damme, Monica Bellucci, Sylvester Stallone, Gérard Depardieu... Ik kom zowat overal in de wereld, maar het nadeel is wel dat ik weinig thuis ben. Veel tijd voor een normaal gezinsleven is er niet.

Wat heb je nodig om een goede stuntman te zijn?

De definitie van een goede stuntman is

'the person who goes to work the next day'! Drie eigenschappen zijn belangrijk: kennis, kunde en attitude. Dat geldt natuurlijk voor alles in het leven. 'Kennis'? Dan denk ik aan anatomie, biomechanica, fysica, want stuntwerk is meer dan gewoon vallen. Maar ook kennis van camerawerk, posities, montage, acteren enz. Onder 'kunde' vallen skills: lenigheid, souplesse, acrobatie, boksen, schermen, precision driving. Als stuntman moet ik zo polyvalent mogelijk zijn en dat betekent trainen, heel veel trainen. Vroeger trainde ik 30 à 40 uur per week. Nu dwingt mijn lichaam mij om dat te halveren, hoewel ik eigenlijk veel meer zou willen trainen. Dan is er nog de '(positieve) attitude'. Dit omvat onder meer stipt op tijd zijn, proactief denken en handelen, én gefocust zijn. Als de regisseur 's nachts bij -10° C, in de regen, vraagt om de stunt nog eens over te doen, dan doe je dat met een smile. Een draaidag duurt gemiddeld 10 tot 12 uur, soms kan het uitlopen tot 16 uur.

Ik weet wanneer ik vertrek maar nooit wanneer ik thuis zal zijn.

Hoe bereid je je voor op een stunt? Welke veiligheidsmaatregelen neem je?

Bij elke stunt, of ik die zelf doe of coördineer, maak ik een inschatting van het risico. Ik ontwerp een plan van aanpak en bepaal wat we moeten doen om te vermijden dat er iets zou fout lopen. We geven daar dan een score aan en indien nodig gaan we die scène een aantal keren repeteren. Op de set ben ik de baas en kan ik altijd zeggen: 'Het is een no-go!' Op sommige sets werk ik met 30 of meer stuntmannen. Stunts worden meestal gerepeteerd met de acteurs en zo bouw je ook een band op met hen.

Kan je een voorbeeld geven van een paar memorabele stunts?

Emotioneel belangrijk voor mij was mijn

eerste film met Jean-Claude Van Damme, nog een van mijn jeugdhelden. Ik had in die film ook een rol als acteur met onder andere een scène waarin ik tegen hem moest vechten, in mijn onderbroek nota bene. Hij moest in mijn buik trappen met zijn combat shoes en ik moest dan over een bureau vallen, pardoes op de grond en dat zonder enige protectie. We hebben die scène wel dertig keer moeten doen! Van Damme vroeg verscheidene keren: 'Ca va?' en ik antwoordde altijd: 'Pas de problème!'. Gelukkig had ik na die opname een pauze van een paar weken om te recupereren! De afdruk van zijn voet heeft meer dan een week in mijn buik gestaan! Toen ik hem later terugzag op de set, riep hij uit: 'Hé Olivier! Il est fort celui là'. Sindsdien zijn we vrienden geworden en ben ik geregeld blijven werken met hem.

Een ander spectaculair verhaal speelt zich af in Kopenhagen waar ik aan een dakgoot moest hangen. Ik was stand-in voor

Nikolaj Coster-Waldau (o.m. bekend van Game of Thrones n.v.d.r.) en moest van 20 meter hoog naar beneden vallen op een kraampje met uitgestald fruit en zo. Het midden van dat kraampje was volgestouwd met kartonnen dozen om de val te breken, maar op het allerlaatste moment heeft een decormedewerker daar nog een houten krat met tomaten bijgezet. Tijdens de landing ben ik gevallen op een hoek

van dat krat, en dat ging dwars door mijn leren vest en mijn oksel. Ziekenhuis! Veel geluk gehad dat het maar mijn oksel was.

Is er in de loop van je carrière veel gewijzigd in het vak?

Toen ik dertig jaar geleden begon, was er eigenlijk weinig interesse voor een stunt coördinator. Het idee leefde zo van ‘we trekken ons plan wel’. Veel gevechten of stuntscènes waren nogal amateuristisch in mekaar gestoken. Ik kreeg soms nul op het rekest als ik nog maar een kopstoot voorstelde bijvoorbeeld. Dat is totaal veranderd! Nu is het *bigger, stronger, faster* wat ook maakt dat mijn job van stunt-coördinator geëvolueerd is naar ‘action design’. Op termijn ga je een eigen stijl ontwikkelen, in mijn geval: rauw realisme.

Het was een heel gezellig interview met een veelzijdig man die we zeker eens kunnen vragen als we bij de Katrienen nog eens een gevechtsscène moeten in elkaar steken en spelen!

Wim Van Buggenhout

LIMERICK

Na het overdonderende succes van de vier barvrouwen in SHAKERS gaan we eens kijken wat onze talrijke trouwe limerickschrijvers vonden van hun collega in Namen.

De barvrouw van **Karin De Lil** mist toch wat vaardigheid.

*Er was eens een barvrouw in Namen
die wilde zich toch wat bekwamen.
Ze mixte een drank,
O God, wat een stank!
De klant kon het niet meer beamen...*

Ook de volgende dame beging een serieuze fout.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Ze ‘sheekte’ een drankje met bramen.
Ze proefde ervan,
’t was gif voor haar man.
De vijver ligt vol dode zwanen.*

En als de concurrentie een heel stuk beter is.

*Er was eens een barvrouw in Namen
tot vier nieuwe dames er kwamen
Ze ‘sheekten’ zo fijn.
Die drank mocht er zijn.
De barvrouw die zat zich te schamen.*

Een goede opleiding is natuurlijk belangrijk.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Ze moest naar het ‘shakers’examen.
Ging vol goede moed,
Het shaken ging goed.
Nu maakt z’op de scène reclame.*

Fredy Van Uytvange laat zijn bar-vrouw wat extra verdienen.

*Er was eens een barvrouw in Namen,
die wachtte tot de klanten kwamen.
Zij stond voor het raam,
dat was aangenaam.
Plots een man en naar boven samen.*

Lieven De Bondt ging naar eigen zeggen op gedichtendag aan het rijmen.

*Er was eens een barvrouw uit Namen
die begon zich ontzettend te schamen.
Ze dacht erg ontzet:
“Wat ben ik spekvet!
Met al die kilootjes samen!”*

Herman Persoons is vooral geïnteresseerd in de cocktails.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Haar cocktails zorgden voor reclame.
Gezelschapscafé,
Tequila, santé!
Discussieert als minzame gastdame.*

Idem voor zijn tweede limerick.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Haar cocktails slaagden voor 't examen.
Citadel café,
Mojito voor twee
Zij brachten een heildronk tezamen.*

Jan Verleysen wijst erop dat té hard werken ook niet goed is.

*Er was eens een barvrouw in Namen,
menigeen zal dat beamen:
zo fris, snel en krachtig,
werklustig, ervaren en drachtig.
Zeeg plots neer, 't was uit en amen.*

En deze dienstster was beter in haar bar gebleven.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Viel zomaar pardoes in de bramen.
Voorwaar een heel belabberd gezicht.
Vervolg in een ludiek krantenbericht:
bleef zich jarenlang hierover schamen.*

Merel Verleysen laat onze barvrouw nog een centje bijverdienen.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Haar tuin stond vol lekkere bramen.
De tuinman stuurde steeds zijn kat.
Dus bewaarde ze de bessen in een vat.
'Lekkers te koop' stond te lezen op haar ramen.*

Bij **Lut De Vos** gaat het familiaal niet zo goed voor onze barvrouw.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Ze woonde met haar zonen samen.
Die zochten een vrouw.
En wel al heel gauw.
Eerst nog een plannetje beramen!*

Voor **Monique De Roo** is onze barvrouw een spraakwaterval.

*Er was eens een barvrouw in Namen
met haar vriendinnen altijd samen
Van achter de toog
gaf zij een betoog
en dat zonder zich echt te schamen.*

De barvrouw van **Lode Sergant** weet van wanten!

*Er was eens een barvrouw in Namen,
weigerde voor haar deur marktkramen.
De ingang was vrij,
zij lonkte heel blij
naar alle mannen die aankwamen.*

En het wordt zelfs nog een stuk straffer!

*Er was eens een barvrouw in Namen,
plande een fuif voor felle dames.
Strippers op 't appel
animeerden 't spel.
Een heuse belevenis samen.*

En business is business: de zaak moet draaien.

*Er was eens een barvrouw in Namen
gekend om haar vele koosnamen
van schatje tot bout...
maar dat liet haar koud
als ze maar meer en meer langskwamen.*

Claudine Stevens heeft liever dat een man het werk doet in de bar.

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Door haar liet Jefke zich bekwamen
in pintjes tappen,
grollen en grappen.
Echt niets om zich over te schamen.*

Terwijl deze barvrouw er volop van geniet.

*Er was eens een barvrouw in Namen
die dronk met tooghangers tesamen.
Daar vloeide veel bier,
klonk luid het plezier!
Een baken voor alle eenzamen.*

En met gesloten gordijnen...

*Er was eens een barvrouw in Namen,
had het liefst afgedekte ramen.
Feest met Mien en Trien
werd best niet gezien.
Ze waren niet de meest deugdzamen...*

Frank Le Compte ontdekte steeds een andere vrouw in de bar. Te veel gedronken?

*Er was eens een barvrouw in Namen
die had verschillende namen:
Eufrasie, Mariëlle,
Rosalie, Christelle,
die allen een 'coupke' namen.*

En ja, als de drank is in de man...

*Er was eens een barvrouw in Namen
waar dronken politiciers bijeen kwamen.
Eéntje had zich vergist
en tegen een combi gepist.
Gitaar Quicky kan dus opkramen.*

Een andere bekende politieker was daar blijkbaar ook! Hoewel, Theo in Walenland?

*Er was eens een barvrouw in Namen.
Ze kwam met Theo Francken tesamen.
Zijn drop in the emmer was totally full!
Engelsen weten niet wat ik bedoel.
Dus kunnen dit niet beamen.*

Hugo Van Cakenbergh zag een dame die zich niet liet doen!

*Er was eens een dame uit Namen,
die liet zich voor specialekes wel pramen,
maar haar niet bedotten.
Ze liet niet met zich spotten:
dat kunnen haar klanten beamen.*

En de winnaar is **Lieven De Bondt** met deze perfect klinkende limerick:

*Er was eens een barvrouw uit Namen,
te dom om een moord te beramen.
Ze stak met haar mes
een keertje of zes.
Nu woont z'als een celgenoot samen.*

En dus heeft Lieven recht op twee gratis kaarten met twee drankjes voor ons eerstvolgende productie in het najaar.

OPDRACHT

En met de Olympische Spelen in gedachten mogen al onze lezers beginnen rijmen op de volgende beginregel:

Een knappe atleet in Parijs

Alle inzendingen graag via mail naar redactie@catharinisten.be en dat tegen 30 juni 2024.

1. De Jossen (Tom Lanoye) in een regie van Tina De Bisschop (JOKA-productie)

Periode: oktober 2024

Het stuk is een parabel over de val en revival van samenhangigheid en speelt zich af op camping Jos, waar iedereen Jos heet met voornaam, familienaam en toenaam.

2. De Vader (Florian Zeller) in een regie van Marnik Baert

Periode: december 2024

Een internationaal bejubeld stuk over een groeiend maatschappelijk probleem: dementie.

3. De Twaalfde Nacht (William Shakespeare) in een bewerking en regie van Wouter Decaluwé

Periode: maart 2025

Een komedie over de liefde. Shakespeare amuseert zich kostelijk met de fratsen van zijn verliefde personages, maar laat de liefde ook de inspiratiebron zijn van wondermooi verwoorde verzuchtingen.

SEIZOEN 2024-2025

Een SPOOKACHTIG avondje met ...

Interviewer: *Hallo, Napoleon. Bedankt dat je de tijd hebt genomen om met ons te praten. Hoe gaat het met je?*

Napoleon: *Bonjour, mon ami. Het gaat goed met mij. Hoewel, ik mis het vele reizen wel! Zoals naar Rusland met al die sneeuw of naar Egypte waar ik veel piramides heb gezien.*

Interviewer: *Wat vond je van de piramides?*

Napoleon: *Ze waren erg indrukwekkend, maar het was er ook erg heet. Ik had veel zonnebrandcrème nodig. En ik moest oppassen voor de kamelen. Die spugen soms.*

Interviewer: *Heb je ook de sfinx gezien?*

Napoleon: *Ja, dat heb ik. Het was een groot stenen beeld van een leeuw met een mensenhoofd. Ik vroeg me af van wie dat hoofd was. Misschien een van mijn voorouders?*

Interviewer: *Dat betwijfel ik. Maar iets anders. Je staat bekend als een van de grootste militaire leiders aller tijden. Wat was je geheim?*

Napoleon: *Mijn geheim was dat ik altijd een plan had. En als dat plan mislukte, had ik nog een plan. En als dat ook mislukte: nog een ander plan. En zo verder.*

Interviewer: *Dus je had altijd een plan B, C, D, enzovoort?*

Een spookachtig avondje met een heel bijzonder man. Hij heeft de wereld geschokt met zijn militaire strategieën, zijn liefde voor driehoekige hoeden en zijn voorliefde voor het veroveren van landen. Het gaat natuurlijk over niemand minder dan De 'Kleine Grote Generaal' Napoleon Bonaparte.

NAPOLEON

Napoleon: Mais bien sûr! Behalve toen ik Rusland binnenviel. Toen had ik alleen een plan A.

Interviewer: En wat was dat plan A?

Napoleon: Dat was om Moskou te veroveren en de tsaar tot overgave te dwingen.

Interviewer: En hoe liep dat af?

Napoleon: Niet zo goed. De Russen staken Moskou in brand en trokken zich terug in de winter. Mijn soldaten hadden het erg koud en waren hongerig. Velen van hen stierven of liepen weg.

Interviewer: Dat klinkt verschrikkelijk. Heb je spijt van die beslissing?

Napoleon: Nee, helemaal niet. Het was een leerzame ervaring. Ik heb veel geleerd over de Russische cultuur en geschiedenis.

Interviewer: Zoals wat?

Napoleon: Dat ze niet van de Fransen hielden. En vooral dat ze erg koppig zijn, zoals die Poetin nu!

Interviewer: Wat was het geheim achter uw iconische driehoekige hoofddekse!

Napoleon: Ah, mijn hoed! Dat was mijn geheime wapen. Het gaf me extra charisma en een paar extra centimeters lengte. En plus, het was handig om mijn snacks in te bewaren. Je weet nooit wanneer je een croissant nodig hebt tijdens een veldslag. Maar stel nu eens une question serieuze, parbleu!

Interviewer: Tout de suite Sire. Je hebt veel hervormingen doorgevoerd in Frankrijk. Waar ben je het meest trots op?

Napoleon: Ik ben het meest trots op mijn bijdrage aan de kunst en de wetenschap. Ik heb veel musea en bibliotheken gesticht, zoals het Louvre en de Bibliothèque Nationale. Ik heb ook veel wetenschappers en kunstenaars gesponsord, zoals Laplace, Fourier, David en Ingres.

Interviewer: Dat is inderdaad indrukwekkend. Maar je hebt ook veel vijanden gemaakt, zoals Groot-Brittannië, Pruisen, Oostenrijk en Spanje. Waarom kon je niet gewoon met hen opschieten?

Napoleon: Omdat zij jaloers waren op mijn glorie en macht. Ze wilden me altijd dwarsbomen en tegenwerken. Ze konden het gewoon niet verdragen dat ik Europa wou veroveren.

Interviewer: Maar je hebt uiteindelijk verloren bij Waterloo, toch?

Napoleon: Dat was een ongelukkige dag. Ik had pech met het weer en het terrein. En ik werd verraden door sommige van mijn generaals, zoals Grouchy en Ney.

Interviewer: Dus je geeft hen de schuld van je nederlaag?

Napoleon: Nee, ik geef niemand de schuld. Ik neem de volledige verantwoordelijkheid voor mijn daden.

Interviewer: Dat is nobel van je. Maar wat zou je anders hebben gedaan als je de kans had?

Napoleon: Ik zou niets anders hebben gedaan. Ik heb geen spijt van mijn leven. Ik heb alles gedaan wat ik wilde doen.

Interviewer: Dat is een mooie manier om eraan te kijken. Bedankt voor dit interessante interview, Napoleon.

Napoleon: Graag gedaan, mon ami. Et au revoir! Vous savez: c'est pas mal ici en haut!

Alena Iemants

SLAGERIJ PAUL EN ELS

Dendermondse Steenweg 3 Aalst

Tel. 053 71 02 71

**BRASVAR
DAT SMAAKT, DAT
RAAKT...**

Van den Steen - Heyndrickx

Speciaalzaak in wild en gevogelte
Kip aan't Spit - Ribbetjes

Langestraat 87, Aalst
053/77.94.49 - 0494/79.96.83

**VISHANDEL
WIM BOEL-ADAM**

**GENTSESTEENWEG 22
9300 AALST
TEL. 053/78.58.34**

BEGRAFENISSEN

ARIJS N.V.

**GENTSESTEENWEG 153
9300 AALST
TEL. 053/21.29.44**

• Multi Care •

Verpleging aan huis

0496/26.18.03

Onze regio's: Aalst - Groot Aalst - Lede - Erpe Mere - St Lievens Houtem
Alle mutualiteiten - Dienstverlening 24/24 - 7/7

'Feestzaal Goeste:
Wiezeplein 4, Wieze

**BNP PARIBAS
FORTIS**

De bank voor een wereld in verandering

Met de steun van:

Kantoor Private Banking Centre Aalst

Nieuwstraat 20

9300 AALST

privatebanking.aalst@bnpparibasfortis.com

T +32 53 73 75 61

NEW WINDOWS overgordijnen
gordijnen
vouwgordijnen
zonnewering

CONFECTIE-ATELIER RAAMBEKLEDING

LINDA DE POORTER
Hof Leeuwergem 12
9300 Aalst
Tel. 0479 29 28 49

newwindows02@telenet.be

COLOFON

't Katrientje
Vooruitzichtstraat 1a - 9300 Aalst
www.catharinisten.be
www.facebook.com/catharinisten

Verantwoordelijke uitgever
Guido De Cock - voorzitter
Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Redactie
Isabeau Geeroms
Renaat Gits
Jos Maesschalck
Wim Van Buggenhout
Pieter Van den Bossche

Vormgeving
Bart Van den Driessche

Fotografie
Nadia De Groeve

Ontwerp affiches
Tim De Backer
Nadia De Groeve

Coverfoto
Lieven Persoons

Bankrekening De Catharinisten
BE79 2930 2353 0033

In samenwerking met

zwartopwit
duurzaam drukwerk

Afgriffekantoor Aalst 1 - P902043

43ste jaargang - Nummer 4 - seizoen 2023-2024

Verantwoordelijke Uitgever: Guido De Cock - Torensveld 49 - 9308 Hofstade

Driemaandelijks tijdschrift van de Koninklijke Aloude Federijkerskamer De Catharisten

WWW.CATHARISTEN.BE

BELGIE(N) - BELGIQUE

pb-pp

